

Босна и Херцеговина
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД
Број: 11 0 У 023761 21 Уж
Бањалука, 18.02.2021. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу судија Едине Чупељић председника вијећа, те Страхине Ђурковића и Смиљане Мрше чланова вијећа, уз судјеловање Маје Савић као записничара, у управном спору по тужби Јавна установа „В. С.“, Б., заступан по законском заступнику М. К., директору установе (у даљем тексту: тужилац), против рјешења број ... од 24.9.2018. године, туженог Министарства, у предмету инспекцијског надзора, одлучујући о жалби тужиоца против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 У 023761 18 У од 11.12.2020. године, на нејавној сједници вијећа одржаној 18.02.2021. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

Жалба се одбија као неоснована и потврђује рјешење Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 У 023761 18 У од 11.12.2020. године.

Образложење

Ожалбеним рјешењем обавезан је тужилац да плати судску таксу на тужбу у износу од 100,00 КМ и пресуду у износу од 100,00 КМ те казнену таксу у износу од 100,00 КМ односно укупно 300,00 КМ, у року од 8 дана од пријема рјешења.

У образложењу рјешења се наводи да је тужилац налог за плаћање судске таксе на тужбу и пресуду примио 31.7.2020. године, а која обавеза је настала достављањем пресуде (31.7.2020. године). У налогу тужилац је упозорен на последице неплаћања судске таксе увећане за 50% на име казнене таксе. Како тужилац није поступио по налогу суда то је на основу члана 32 Закона о судским таксама („Сл. гласник РС“ број 73/08, 49/09, 67/13, 63/14, 66/18 и 67/20, у даљем тексту: ЗСТ) донесено ожалбено рјешење.

Против наведеног рјешења тужилац је благовремено изјавио жалбу због повреде процесних и материјалних прописа који регулишу поступак утврђивања и наплате судске таксе. Истиче да је тужилац добио опомену од нижестепеног суда за плаћање судске таксе и да по истој није поступио већ је сачекао доношење ожалбеног рјешења како би изјавио жалбу, сматрајући да је на основу члана 10 ЗСТ ослобођен обавезе плаћања судске таксе, јер је том одредбом прописано да су ослобођени плаћања судске таксе Република Српска и њени органи који се финансирају из буџета РС. Будући да је тужилац јавна установа која се финансира из буџета РС, а што је прописано чланом 188 тачка в) Закона о водама („Сл. гласник РС“, број 50/06, 92/09, 121/12, и 74/17), Влада Републике Српске одобрава буџет и средства за рад тужиоца, то су „ВС“ јавна установа

која се подводи под органе Републике Српске који су ослобођени плаћања судске таксе о чему је тужилац доставио нижестепеном суду извод из Службеног гласника Републике Српске број 112/19, 122/18 и 114/17 у којем је објављен буџет за наведене године и рјешење Министарства којим се одобравају средстава гдје је у оквиру ставке буџета ресорног Министарства наведена и ставка-трансфер за Јавну установу „В.С.“. Из наведених разлога сматра да тужилац није обвезник уплате судске таксе на тужбу и пресуду. Предлаже да Врховни суд жалбу усвоји, ожалбено рјешење преиначи или укине.

Одлучено је као у диспозитиву рјешења из сљедећих разлога:

Ожалбено рјешење донесено је на основу одредбе члана 32 ЗСТ, која одредба је у измијењеном садржају на снази од 25.7.2018. године (члан 6 Закона о измјенама и допунама Закона о судским таксама, („Сл. гласник РС“ број: 66/18), од када је за суд прописана обавеза да таксеном обвезнику који не уплати таксу у року од 8 дана од дана пријема обавјештења о обавези уплате таксе, рјешењем одреди висину и врсту таксене обавезе, казнену таксу у износу од 50% од те таксе, те да обавезе таксеног обвезника да у року од 8 дана од дана пријема рјешења плати дуговану и казнену таксу.

Чланом 66 Устава РС је прописано да права и дужности Републике врше уставом одређени управни органи.

На основу одредбе члана 12 став 1 Закона о републичкој управи („Сл. гласник РС“, број 115/18 у даљем тексту: Закон) послове управе обављају министарства, републичке управе и републичке управне организације. Чланом 11 тог закона дефинисано је да се средства за рад органа управе обезбјеђују у буџету Републике.

Чланом 1 Закона о измјенама и допунама Закона о водама („Сл. гласник РС“, број 121/12) у члану 4 став 1 подтачка 36 је измјењена на начин да гласи Јавна установа „В.С.“ је јавна установа која управља водама, јавним водним добром, као и водним и хидротехничким објектима и системима, ријекама, потоцима, језерима, на начин прописан законом, на територији Републике Српске у складу са одредбама овог закона и других одговарајућих прописа, а чланом 35 је измијењен члан 216 основног текста закона тако да исти гласи Влада ће у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона донијети одлуку о оснивању и почетку рада Јавне установе „В. С.“ у складу са законом којим се уређује систем јавних служби у Републици Српској. У ранијој тачки 36 је стајало да је Агенција за воде републичка управна организација која се оснива посебним законом за подручје обласног ријечног слива и која спроводи одредбе овог и посебних закона. Користећи овлашћење из измијењеног члана 216 Закона о водама, Влада је 11.јануара 2013. године донијела Одлуку о оснивању Јавне установе „В.С.“ која одлука је објављена у Службеном гласнику РС, број 2/13.

Тачком VII те одлуке дефинисано је да се средстава за обављање дјелатности Јавне установе „В.С.“ обезбјеђују из буџета Републике Српске, непосредно од корисника продајом услуга на тржишту, посредством донатора и из других извора у складу са законом.

На основу тачке V Одлуке, у правном промету према трећим лицима Јавна установа „В. С.“ иступа самостално и без ограничења и за обавезе у правном промету одговара својом цјелокупном имовином.

Будући да је тужилац дефинисан као Јавна установа „В. С.“ и да не улази у круг органа Републике Српске из одредбе члана 10 ЗСТ, а с обзиром да не спада у органе управе које подразумијева одредба члана 12 став 1 Закона, то, без обзира што се дијелом финансира из буџета Републике Српске, није ослобођен плаћања судске таксе, јер остварује и друге приходе непосредном продајом услуга на тржишту, посредством донатора и из других извора у складу са законом.

Из наведених разлога, није од утицаја позивање тужиоца на изводе Буџета за 2017 којим је у буџету предвиђена ставка у износу од 9 700.000,00 КМ; 2018 у износу од 9.700.000,00 КМ и 2019 годину у износу од 10.000.000,00 КМ, јер не спада у органе управе у смислу члана 12 став 1 Закона који врше права и дужности Републике на основу члана 66 Устава РС.

Стога је правилно ожалбеним рјешењем тужилац обавезан на плаћање судске таксе на тужбу и пресуду у износу од 200,00 КМ, те казнене таксе у износу од 100,00 КМ, јер именовани није поступио по опомену нижестепеног суда од 26.11.2020. године, којом му је наложено плаћање судске таксе на тужбу у износу од 100,00 КМ, пресуду у износу од 100,00 КМ и казнене таксе од 100,00 КМ, а у складу са ЗСТ.

Из наведених разлога одлучено је као у диспозитиву овог рјешења, а на основу одредбе члана 235 тачка 2 ЗПП, у вези члана 48 ЗУС.

Записничар
Маја Савић

Предсједник вијећа
Едина Чупељић